

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен номер	Дата
ВСС 3341	11-04-2019

ПРОТОКОЛ

Днес, 09 април 2019 година в 11:33 часа в Гражданска зала на Варненски окръжен съд се проведе Общо събрание на съдиите във Варненски окръжен съд.

На събранието присъстват 44 съдии и 2 младши съдии от Търговско, Наказателно и Гражданско отделение на Окръжен съд – Варна.

Председателстващ събранието е съдия Мария Терзийска, Зам.-Председател на Окръжен съд – Варна, Търговско отделение.

СЪДИЯ МАРИЯ ТЕРЗИЙСКА – ЗАМ.-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА И РЪКОВОДИТЕЛ ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ:

Добър ден, колеги. Знаете, че днешното събрание е свикано с покана, която на 04.04.2019 г. е поместена на вътрешната страница на Окръжен съд – Варна и е във връзка с обявен конкурс за избор на Административен ръководител - Председател на Окръжен съд – Варна, решението за което е обнародвано в държавен вестник брой 14/15.02.2019 г., а СК на Висшия съдебен съвет насрочи събеседване с кандидата за длъжността на 23.04.2019г. Както съм посочила и в поканата, съгласно чл. 194а, ал. 7 от ЗСВ, необходимо е кандидатът за административен ръководител да се изслуша от общото събрание.

Съгласно справката, изготвена от служител „Човешки ресурси“ общата численост на магистратите в Окръжен съд – Варна е 63 души, в това число 58 титулярни съдии с право на глас, съгласно чл. 85, ал. 1 от ЗСВ и 5 младши съдии, които участват в Общото събрание, но не участват в гласуването съгласно чл. 85, ал. 2 от ЗСВ. За да имаме кворум са необходими поне 32 съдии. Към момента присъстващите в залата са 46 съдии, от които 44 съдии са с право на глас. Колегите, които не присъстват са или служебно ангажирани, или са в платен/неплатен отпуск и отпуск за отглеждане на дете.

С оглед горното е налице кворум, поради което

ОТКРИВАМ ОБЩОТО СЪБРАНИЕ на съдиите от Окръжен съд Варна с предварително обявен **дневен ред** както следва:

1. Изслушване концепцията на кандидата за Председател на Окръжен съд Варна – колегата Марин Маринов;
2. Въпроси и становища.

Колеги, за протоколист на днешното събрание предлагам съдебен секретар от Гражданско отделение – Славея Янчева, а за преброител – Нора Великова - Съдебен статистик. Имате ли други предложения?

/не постъпиха възражения по направените предложения/.

М. ТЕРЗИЙСКА: Колеги, запознахте се с дневния ред, обявен на вътрешната страница на съда. Предлагам да вземем и решение дали ще изразим становище чрез гласуване, за подкрепа на кандидатурата на колегата Маринов. Ако имате възражения или предложения за редакция на дневния ред, моля да ги споделите.

/не постъпиха възражения по дневния ред и предложението/.

Същият бе подложен на гласуване:

Гласуване „За“ – 44-ма.

Гласуване „Против“ – няма.

Гласуване „Въздържал се“ – няма.

ОБЩОТО СЪБРАНИЕ

РЕШИ:

ПРИЕМА предварително обявения дневен ред

ПРИЕМА да изрази чрез гласуване след изслушване на кандидата, подкрепа по отношение на кандидатурата.

По т. 1^{ва} от дневния ред:

М. ТЕРЗИЙСКА: Давам думата на колегата Марин Маринов.

М. МАРИНОВ: Добър ден на всички. Благодаря ви, че присъствате на това Общо събрание. Благодаря Ви за доверието през годините, нещо, което споделих и на отчетното събрание, проведено на 22.03.2019 г. Благодаря Ви, че сте тук.

Изслушването на концепцията ми така, както е формулирано в дневния ред едва ли ще протече по този начин, защото сме направили необходимото да я споделим на вътрешната страница на Окръжен съд – Варна, а тя е публикувана и на страницата на ВСС. Всеки, който е проявил желание е могъл да се запознае с онова, което имам да кажа и което смятам, че е необходимо да се довърши. Защо казвам: да се довърши? Защото буквално преди 5 години започнахме нещо, което смятаме, че може да бъде наречено както продължение на добрите традиции в този съд, така и промяна към по- добро на някои практики.

Наистина, не всичко успяхме да свършим. Няма да изброявам добрите неща и позитивните промени, които всеки може да усети през годините, защото разбирането, както на мен, така и на хората, с които работихме през тези

години е че трябва да свикваме с хубавите промени и онова, което подобрява работата и живота ни, не само на нас, но и на хората, които са поверени в ръцете ни. Останаха обаче някои неща, които може би трябва да завършим заедно.

Затова реших да се кандидатирам за втори мандат. Веднага правя една уговорка, защото получих много въпроси защо не беше свикано общо събрание преди това. Ами защото едно такова събрание може да блокира желанието евентуално на някои друг колега, който е чувствал мотивация, чувствал е желание и някакъв порив да върши тази работа, да се кандидатира. Изповядвам разбирането, че кандидатстването за една такава позиция е личен избор. Има крачки в живота, които трябва да правиш сам, не трябва никой да те бута и това трябва да ти идва отвътре. Да, подкрепата е нужна, но тя не е нужна, за да взимаш важните решения в живота си.

Не знам дали е добро или не чак толкова обстоятелството, че няма други кандидати. Преди 5 години имаше истински избор с други кандидати и балотаж, но това е факт, който няма какво повече да коментирам. Не знам дали сте имали възможност да я прочетете и доколко Ви е била интересна концепцията, която написах, но в нея съм акцентирал върху недовършените неща, които започнахме с екипа колеги – Росица Станчева, Иваничка Славкова и Мария Терзийска, с Анелия Бъчварова и няма да изброявам другата част от магистратите. Имам предвид онова, което започнахме с всеки един от Вас, проектите с училищата, с медиацията, работата с децата. Умишлено не говоря за правораздавателната дейност, защото е традиция тя да върви на едни доста високи нива в Окръжен съд – Варна. Цифрите в правораздаването всяка година са такива, че на мен ми дават повод за гордост и спокойствие. Да, винаги можем да дадем нещо повече, но смятам, че всеки един от нас може да дава нещо повече, когато има по-добри условия и това е другото ми веруя, че не можеш да налагаш изисквания към хората, когато не си им създал условия да изпълняват тези изисквания.

Благодаря Ви, за това, че през годините имахте търпение, когато правихме някои промени, които не винаги са били в синхрон със зоната на комфорт на всеки. Смятам, че те бяха за добро. Днес няма присъстващи гости. Много пъти съм се изкушавал отчетните общи събрания да преминават точно в този вариант, без гости и без външни колеги, за да си казваме това, което имаме. Пестил съм ви времето от това да свиквам събрания по теми „Я кажете сега какви проблеми имате!“, защото това сме го правили на събрания на отделенията. Наистина ви моля да бъдете откровени и да ми казвате какво не сме свършили и какво още може да бъде направено, защото понякога си давам сметка, че е възможно да се откъсваме като ръководство от реалните проблеми на колегите.

Относно онези анкетни проучвания за оценката ви за работата на ръководството, условията на труд и други фактори, които правим периодично всяка година обичайно през януари, февруари и март - не случайно избираме тези месеци, защото това са най-стресовите месеци и тогава хората сякаш са най-откровени да кажат това, което им е отвътре. Така, че не сме се щадили от тази гледна точка, за да чуем „розовите“ неща за себе си. Наистина искаме да се информираме за онова, което реално мислите, за проблемите, които не са решени в управлението на тази институция.

Всички, които са чели концепцията изцяло, които са имали търпението да я изчетат са видели, че аз акцентирах върху онова, което сме свършили през

годините, защото смятам, че в една възраст, на каквато всички без изключения сме, е важно не това какви идеи имаш и какви стратегии чертаеш в главата си, а какво си направил. Още повече когато зад гърба си имаш 5 години начело на една институция, още 5 години като заместник председател и още 5 години като заместник-председател в една друга институция, в една друга материя. Тепърва да излагам своите виждания, как може да се променят нещата би породило единствения логичен въпрос „Ами защо не си го направил досега, като толкова много неща знаеш?“ Затова предимно акцентирах върху това, което е свършено. Обръщам внимание, че голяма част от нещата, които направихме през изминалите години не залегнаха в предходната ми концепция, но те възникнаха в хода на работата. Давам си сметка, че най- свежите идеи се зародиха именно в хода на нашата работа и ги реализирахме.

Акцентирах съм върху онова, което смятам, че трябва да бъде приоритет в развитието на съда за следващите ако не 5, то поне 2-3 години, защото знам как не търпя несвършена работа на бюрото си и най- вероятно ще се опитаме да свършим всичко това, което съм написал в концепцията си за по-кратко време. На първо място съм посочил развитието на кадрите и то най-вече на администрацията.

Колеги, наясно сте, че сега съществуващите правила за кариерно израстване на съдиите не дават възможност нито на административния ръководител, нито на общото събрание на съда да провежда политики на планиране на развитие на кадри. Дали това е за добро или лошо, не знам, доколкото аз и някой от вас участваме в такива проекти за промени на ЗСВ, ще видим дали това положение ще се промени. Към по- добро е, но на този етап нашите реални възможности са именно към развитието на функциите на администрацията. Още в предходната стратегия бях обърнал внимание на тази тема, като нещата се случиха даже по по-добър начин, защото ако нашето желание беше да се създава специалност „Съдебни кадри“ в Търговската гимназия, то такава беше създадена в Икономическия университет, т.е студенти ще излизат със степен „бакалавър“ в специалността „Съдебна администрация“.

Правилата, които въведохме формално и неформално през изминалите години бяха към насока да се ограничат всякакви семейни и други неформални обвързаности в администрацията. Въведохме принципа „по един от семейство“ и полета-лека го съблюдовахме. В този съд от години са съществували наистина добри правила за кадрова политика. Опитвахме се да ги доразвием. Ако има нещо, по което трябва да работим е в съда и в администрацията да влизат хора с препоръки, защото се „опарихме“ от това да избираме кадри на конкурси, които са с прекрасни качества, но след това да се оказва, че те всъщност са много добри, но само за конкурси. Ето за това, аз съм акцентирах върху нещо, в което вярвам, а именно, че трябва да се изграждат профили на съдебния служител според това какво на нас ни трябва. Профилите трябва да включват не само добри личностни качества, но и добри комуникационни умения, IT- грамотност, а и да си го кажем - езикови умения. В съвременния свят хора без езикови умения вече трудно биха се справили с една високо отговорна работа. Прозрачните условия на избор вече ги казах. Ние сме започнали да работим отдавна по тази тема, затова само ги споменавам като акцент, а оттам нататък са правилата, гарантиращи професионалното развитие на кадрите. Всеки от вас е усетил, че и по темата с обученията, и по темата с професионалните квалификации се опитваме колкото можем повече да

създаваме условия за надграждане. Поставихме началото на инициативи за развитие на съдебните кадри. Със служителите от „Информационно обслужване“ проведохме такива обучения. След два месеца предстои регионално обучение за служителите. Тази година на регионалното обучение ще обучаваме служители, а не съдии.

Вторият голям аспект в концепцията ми е развитието на материалната база. Знаете, че през годините сме се опитвали да я подобряваме в посока създаване на едни по-уютни, по-добри технически и по-приветливи условия на труд. Давам си сметка, че никога не трябва да изоставяме темата „Съдебна палата“, която през изминалата година стигна някакво своеобразно развитие, но не е затворена тема и се надявам да не се затваря. Ние имаме три съдебни зали. Не знам дали има толкова голям съд в България, който да има три зали. Това са всъщност три помещения, които сме пригодили да приличат на съдебни зали. Оглеждайки се около себе си, осъзнаваме че това всъщност не е помещение, в което трябва да се провежда проява, каквато е настоящата. Това, че през годините свикнахме да работим в някакви условия, не означава, че трябва да се примиряваме и да смятаме, че това е нормално. По тази тема ще кажа само това, защото сме говорили достатъчно много.

Техническите системи и управление на дела - това са няколко въпроса, които смятам, че могат да бъдат разрешени. Обзавеждането на зала за видео конференции е нещо, което не можах да свърша в предния мандат. Казахме на общото събрание, че проблемът е чисто технически и финансов. Просто ВСС не отпуснаха средства, защото в Апелативния съд, с който делим една съдебна сграда има подобно оборудвана видео – конферентна зала. Предвид промените в НПК необходимостта от ползване на видео-конферентни връзки безспорно се увеличава. Смятам, че се налага и ние да оборудваме зала. Постъпките за това ще бъдат направени, като няма да чакам да започнат избори или мандати, а още тези дни ще сезирам компетентните органи за осигуряване на средства.

Пълната система за обмен по електронен път на досъдебните производства в целия съдебен район е нещо, което също смятам да завършим в края на предстоящата година. Без значение кой ще управлява съда, този процес трябва да бъде завършен. Това можеше да се случи и през изминалите години, но нямахме необходимото съдействие от органите на досъдебното производство.

Два странични проекта, до които всеки един от вас се докосна по един или друг начин. На първо място говоря за медиацията, като алтернативен способ за разрешаване на спорове. Знаете, че много от вас преминаха обучения. Смятам да продължи работата ни в тази насока, защото това е начин не само за разтоварване на съда от дела, но и създава култура сред хората, с които ежедневно работим – култура на общуване, култура на разрешаване на проблемите. Това е нещо, което категорично ще подобри нашата работа.

На следващо място - насърчаване развитието на детското правосъдие. Коментирах вече, че този проект беше пилотен за съда в партньорство с Районен съд – Варна от 2014 г. Той реално приключи на 22.09.2018 г., но детските състави ще останат доколкото това зависи от мен, защото детското правосъдие става все по-интересно за обществото и добрите практики, които ние имаме не могат да бъдат загърбвани.

Медийната и комуникационната стратегия, това е единствената част, в която ползвах подкрепата на Диана Иванова, когато изготвих своята стратегия.

Тук стояхме и мислихме какво още може да се направи, защото знаете, че за изминалите 5 години три пъти се промени персоналният състав на служителите „Връзки с обществеността“ и смятам, че беше за по-добро. Има по какво да работим и по темата с медиите, защото каквото и да вършим, ако нямаме необходимото и адекватно представяне пред обществото и приемане от това общество, ние си оставаме една затворена среда, неразбрана за голямата част от хората. А когато не разбираш нещо, най-лесно е да го заклемиш и да го отречеш. Наясно сме, че въпреки сериозните усилия, които полага традиционно Окръжен съд – Варна, не само през последните 5, но и последните може би 15 години в тази насока, има върху какво още да работим и затова съм обърнал внимание на някои аспекти, които мисля, че трябва да се развият. На първо място това е създаването на един наръчник за журналистите, който да даде отговор на най-важните въпроси, които винаги ги интересуват, защото иначе какво се оказва: те питат, ние им отговаряме, а на следващия път пак ни задават същите въпроси. Имам идея да продължим с дни на отворените врати, но вече и за журналисти, защото едно е да идват по един път на ден, да следят някое дело, предимно наказателно, друго е те да участват в едни процеси по създаване на правосъдие, в които участват младите хора, пък макар и симулирани процеси. Трябва да обособим прес-зона, за да се прекъсне това досадно и нерационално висене пред залите и в коридорите, за да се изчака съответния подсъдим, съответния прокурор, или съответното лице, което трябва да излезе от съдебната зала. Имаме идеи и смятаме, че сме направили първите крачки в насока да се обособи прес-зона, която да бъде ползвана естествено не само от Окръжен съд – Варна, но и от всички институции, които се помещават в тази палата.

Естествено подобряване на вътрешната комуникация в съда е другата ми амбиция, но за това разчитам на всички Вас, защото тук процесите са двустранни.

Благодаря Ви за вниманието!

По т. 2^{ра} от дневния ред:

М. ТЕРЗИЙСКА: Колеги, по т. 2^{ра} от дневния ред имате възможност да зададете въпроси на колегата Маринов, както и да изразите становище по изложената от него концепция.

/не постъпиха въпроси и становища/.

М. ТЕРЗИЙСКА: Колеги, тъй като решихме, че ще гласуваме да изразим подкрепа за колегата Маринов, следва преди това да вземем решение, дали гласуването ще бъде явно или тайно. Знаете, че това е задължително по правилата ни за работа на Общото събрание на съда. Нека първо гласуваме дали гласуването за подкрепа на кандидатурата на колегата Маринов да бъде явно и в зависимост от броя гласове, който ще имаме ще преценим дали да гласуваме по второто предложение.

Предложението беше подложено на гласуване.

Гласуване „За“ – 44- ма.

Гласуване „Против“ – няма.

Гласуване „Въздържал се“ – няма.

ОБЩОТО СЪБРАНИЕ

РЕШИ:

ГЛАСУВАНЕТО по т.2 от дневния ред да бъде явно.

М.ТЕРЗИЙСКА: Предвид резултата, не се налага гласуване по второто предложение, а именно дали гласуването за подкрепа на кандидатурата на колегата Маринов да бъде тайно. Моля колегите, които са за подкрепа на кандидатурата да гласуват.

Гласуване „За“ – 44-ма.

Гласуване „Против“ – няма.

Гласуване „Въздържал се“ – няма.

ОБЩОТО СЪБРАНИЕ

РЕШИ:

ИЗРАЗЯВА ПОДКРЕПА НА кандидатурата на съдия Марин Маринов по повод и във връзка с участието му в конкурсна процедура за избор на Административен ръководител - Председател на Окръжен съд – Варна.

Поради изчерпването на дневния ред, събранието на съдиите от Окръжен съд – Варна приключи в 12:01 часа.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩ: .....

(Марин)

ПРОТОКОЛИСТ: .....